

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 744/2023
06.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Вујића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 1235/21 од 14.10.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 52/23 од 13.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.09.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Вујића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 1235/21 од 14.10.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 52/23 од 13.03.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 1235/21 од 14.10.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности забране приближавања и комуникације и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 52/23 од 13.03.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Трећег основног суда у Београду К 1235/21 од 14.10.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Иван Вујић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, док из образложења захтева произилази да се суштински подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописани садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да писани налаз и мишљење вештака др Зорана Михаиловића није снабдевен пријемним штамбиљом Основног јавног тужилаштва у Београду па самим тим наведени доказ није прибављен на законом прописан начин и судска одлука се не може заснивати на таквом доказу

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је на налазу и мишљењу вештака др Зорана Михаиловића од 07.11.2021. године, које је одређено наредбом Трећег основног суда у Београду К 1235/21 од 03.09.2021. године, констатовано руком да је „примљен на руке дана 14.01.2022. године“ са потписом лица које га је примило у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду и да не садржи пријемни печат тужилаштва.

Врховни суд налази да изведени доказ, налаз и мишљење вештака др Зорана Михаиловића од 07.11.2021. године представља законит доказ у овом кривичном поступку имајући у виду да је предат органу поступка односно Трећем основном јавном тужилаштву, што је констатовано на истом, а околност да исти не садржи пријемни печат тужилаштва не чини наведени доказ незаконитим.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказ на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те да стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да суд није усвојио предлог одбране за саслушање сведока а који предлог је могао појачати положај одбране или довести до ослобађања окривљеног од оптужбе, као и да се окривљени током поступка бранио сам па му је ускраћена могућност да ефикасно оспори оптужбу против себе чиме му је повређено право из члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП, на који начин бранилац окривљеног суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 395. и 68. став 1. тачка 10) ЗКП, а које повреде закона не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд, у овом делу, захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Такође се у захтеву наводи да се изрицање мере безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеном из члана 89а КЗ показује као несврсно, на који начин се указује и на повреду одредбе члана 441. став 2. ЗКП, а која повреда закона не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд и у овом делу захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног означава повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП и повреду члана 33. став 5. Устава Републике Србије.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Вујића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев, у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић